

Možnosti telemedicíny v pediatrii

Mgr. Michal Štýbnar¹, Mgr. Zdislav Doleček¹, MUDr. Jan Hálek, Ph.D.²

¹Centrum digitálního zdravotnictví, Fakultní nemocnice Olomouc

²Novorozenecké oddělení, Fakultní nemocnice Olomouc

Telemedicína již dávno nepředstavuje revoluční přístup k poskytování zdravotní péče, naopak se v posledních letech stále více integruje do různých medicínských oborů, včetně pediatrie. Rychlý technologický pokrok a rostoucí potřeba efektivní a dostupné zdravotní péče vedou k rozšíření telemedicínských řešení, jež umožňují lékařům a pacientům komunikovat a spolupracovat na dálku. V oblasti pediatrie přináší telemedicína nejen nové možnosti diagnostiky a sledování dětí, ale také usnadňuje přístup ke specializované péči, což je obzvláště významné v odlehлых regionech nebo v případě centralizovaných specializovaných pracovišť. Tento článek se zaměřuje na přehled aktuálních možností využití telemedicíny v pediatrii, její přínosy, omezení a výzvy spojené s implementací do každodenní klinické praxe.

Klíčová slova: pediatrie, telemedicína, eHealth, telehealth, telemonitoring, inovace.

Possibilities of telemedicine in pediatrics

Telemedicine is no longer considered a revolutionary approach to delivering health-care; rather, it has increasingly integrated into various medical fields, including pediatrics, in recent years. Rapid technological advancements and the growing demand for efficient and accessible healthcare have driven the expansion of telemedicine solutions, enabling physicians and patients to communicate and collaborate remotely. In pediatrics, telemedicine not only introduces new possibilities for diagnosis and monitoring but also facilitates access to specialized care, which is particularly important in remote regions or for centralized specialized facilities. This article provides an overview of the current applications of telemedicine in pediatrics, highlighting its benefits, limitations, and the challenges associated with its implementation in everyday clinical practice.

Key words: pediatrics, telemedicine, eHealth, telehealth, telemonitoring, innovation.

Přehled

Telemedicína má své počátky již v polovině 20. století, kdy se využívala v izolovaných oblastech nebo při podporách astronautů během kosmických letů. V současnosti se zaměřuje na široké spektrum aplikací, přičemž dětská populace představuje specifickou skupinu, která může z těchto služeb výrazně těžit.

Telemedicína označuje využití elektronické komunikace a informačních technologií k poskytování klinických služeb na dálku, kdy se pacient a zdravotnický pracovník nacházejí na různých místech.

S pojmem telemedicína úzce souvisí termín **telehealth** (telezdraví), který má širší význam. Telehealth zahrnuje nejen klinické služby, ale také vzdělávání na dálku, osvětu pro pacienty a další aktivity, při nichž se využívají elektronické komunikační a informační technologie k podpoře zdravotnických služeb a zlepšení dostupnosti péče.

Tato definice zdůrazňuje rozdíl mezi telemedicínou, která se zaměřuje na přímou zdravotní péči, a telehealth, jež pokrývá komplexnější přístup k využití technologií v oblasti zdravotnictví, vzdělávání a prevence.

DECLARATIONS:

Declaration of originality:

The manuscript is original and has not been published or submitted elsewhere.

Ethical principles compliance:

The authors attest that their study was approved by the local Ethical Committee and is in compliance with human studies and animal welfare regulations of the authors' institutions as well as with the World Medical Association Declaration of Helsinki on Ethical Principles for Medical Research Involving Human Subjects adopted by the 18th WMA General Assembly in Helsinki, Finland, in June 1964, with subsequent amendments, as well as with the ICMJE Recommendations for the Conduct, Reporting, Editing, and Publication of Scholarly Work in Medical Journals, updated in December 2018, including patient consent where appropriate.

Conflict of interest and financial disclosures:

None.

Funding/Support:

None.

Cit. zkr: *Pediatr. praxi.* 2025;26(2):111-118

<https://doi.org/10.36290/ped.2025.021>

Článek přijat redakcí: 30. 11. 2024

Článek přijat k tisku: 27. 1. 2025

Mgr. Michal Štýbnar

Michal.Stybnar@fnol.cz